

Sygn. akt I ACa 337/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Katarzyna Polańska-Farion

Sędziowie: SA Marzena Konsek-Bitkowska

SO del. Anna Strączyńska (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Marta Puszkarska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Fundacji (...)
w Z. działającej na rzecz G. P. i M. P.

przeciwko (...) Bank spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt I C 683/17

I. zmienia zaskarżony wyrok częściowo:

- w punkcie pierwszym w ten sposób, że oddala powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie kwoty 18.024,23 zł (osiemnaście tysięcy dwadzieścia cztery złote dwadzieścia trzy grosze) względem obu solidarnych dłużników,

- w punkcie drugim w ten sposób, że zasądzoną kwotę obniża do kwoty 8.540,52 zł (osiem tysięcy pięćset czterdzieści złotych pięćdziesiąt dwa grosze),

- w punkcie trzecim w ten sposób, że wymienioną w nim kwotę obniża do kwoty 9.450 zł (dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt złotych), a pozostałe koszty przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Anna Strączyńska Katarzyna Polańska-Farion Marzena Konsek-Bitkowska

Sygn. akt I ACa 337/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 lipca 2017 r. w sprawie o sygn. akt I C 683/17 G. P., w imieniu i na rzecz której działa Fundacja (...) z siedzibą w Z., wniosła przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25 kwietnia 2013 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 448/13, na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwem z dnia 05 lipca 2017 r. w sprawie I C 685/17 M. P., w imieniu i na rzecz którego działa Fundacja (...) z siedzibą w Z., wniósł przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25 kwietnia 2013 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 448/13, na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje powództwo zarówno powódka, jak i powód zaprzeczyli zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności istnieniu obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem Sądu, ze względu na wadliwość oświadczenia o poddaniu się egzekucji, które nie może stanowić podstawy do nadania klauzuli wykonalności. W dalszej kolejności powodowie podnosili zarzut braku wymagalności roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym, w związku z nieprzedstawieniem przez pozwaną wypowiedzenia zawartej umowy kredytu. Nadto powodowie zakwestionowali istnienie, wysokość i wymagalność kwot przedstawionych w bankowym tytule egzekucyjnym.

W odpowiedziach na pozew z dnia 16 sierpnia 2017 r. (...) Bank S.A. w W. uznał powództwa ponad kwotę 8.841,11 zł, w związku z cesją wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W., wniósł o oddalenie powództw co do kwoty 8 841,11 zł, oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany bank uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że argumenty i zarzuty podniesione przez stronę powodową są nietrafione i nieprawdziwe, jednakże zasadne jest uznanie powództwa z uwagi na przelanie wierzytelności objętej przedmiotowym tytułem na inny podmiot, zaś powodowie, podniesione zarzuty skierować mogą przeciwko nabywcy wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie sygn. akt I C 685/17 Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił połączyć na podstawie art. 219 k.p.c. sprawę sygn. akt I C 685/17 ze sprawą I C 683/17 i prowadzić obie sprawy pod sygnaturą I C 683/17.

W piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2017 r. pozwany bank sprecyzował uznanie powództwa w ten sposób, że uznał żądanie powoda o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w części, wyłącznie co do M. P. i wyłącznie ponad kwotę 8 841,11 zł, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie pozwanego powód nie wykazał legitymacji czynnej do żądania pozbawienia tytułu wykonawczego w całości, albowiem nie ma legitymacji do pozbawienia tytułu wykonawczego w części w jakiej obejmuje on współdłużnika – G. P..

W piśmie procesowym z dnia 05 grudnia 2017 r. pozwany bank sprecyzował uznanie powództwa w ten sposób, że uznał żądanie powoda o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w części, wyłącznie co do G. P. i wyłącznie ponad kwotę 8 841,11 zł, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie pozwanego powód nie wykazał legitymacji czynnej do żądania pozbawienia tytułu wykonawczego w całości, albowiem nie ma legitymacji do pozbawienia tytułu wykonawczego w części w jakiej obejmuje on współdłużnika – M. P..

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie

w punkcie pierwszym pozbawił w całości wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko dłużnikom solidarnym G. P. oraz M. P. przez (...) Bank Spółkę Akcyjną w W. w dniu 24 kwietnia 2013 r. o nr (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem wydanym w dniu 13 maja 2013 r. przez Sąd Rejonowy w W., VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Co 448/13, w punkcie drugim zasądził od (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Fundacji (...) w Z. działającej w imieniu i na rzecz G. P. oraz M. P. kwotę 10.834 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i w punkcie trzecim nakazał pobrać od (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w W. kwotę 11.250 zł tytułem nieuiszczonych opłat sądowych, od ponoszenia których powodowie byli zwolnieni.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i rozważania:

W dniu 15 lutego 2005 r. małżonkowie G. P. i M. P. zawarli z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu hipotecznego nr (...).

Oświadczeniem z dnia 15 lutego 2005 r. G. i M. P. poddali się egzekucji na podstawie art. 97 ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe, w zakresie zaspokojenia roszczeń pieniężnych wynikających z umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 15 lutego 2005 r. do kwoty 138.728,80 zł. Termin do którego bank upoważniony został do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego upływał w dniu 31 maja 2028 r.

Pismem z dnia 15 października 2012 r. (...) Bank S.A. w związku z postawieniem zaległości w spłacie kredytu wypowiedział G. P. umowę kredytu hipotecznego nr (...).

W dniu 25 kwietnia 2013 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił przeciwko dłużnikom solidarnym M. i G. P. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) do kwoty 138.728,80 zł.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w W. z siedzibą w S. nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikom solidarnym M. P. i G. P. do kwoty 138.728,80 zł.

Powodowie G. P. i M. P. dokonali na rzecz pozwanego wpłat w kwotach po 8.841,11 zł.

(...) Bank S.A. zbył wierzytelności z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr (...) wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi na rzecz (...) z siedzibą we W..

(...) Bank S.A. zawiadomieniem datowanym na 25 lipca 2014 r. poinformował M. P., a z dnia 19 maja 2014 r. G. P. o sprzedaży przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr (...) wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi na rzecz (...) z siedzibą we W.

Wnioskiem z dnia 27 sierpnia 2015 r. (...) Bank S.A., wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt KM 836/13 o umorzenie postępowania egzekucyjnego toczącego się wobec G. P. i M. P. wobec dokonania przelewu wierzytelności

Postanowieniem z dnia 23 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. umorzył postępowanie w sprawie egzekucyjnej sygn. akt KM 836/13, na podstawie art. 825 pkt. 1 k.p.c. i zakończył zgodnie z art. 816 k.p.c. Komornik sumę wyegzekwowaną i przekazaną wierzycielowi ustalił na kwotę 18.024,23 zł.

Ustalając stan faktyczny Sąd I instancji oparł się na okolicznościach niekwestionowanych przez strony, a także dokumentach znajdujących się w aktach sprawy niniejszej, jak również aktach sprawy I C 685/17 oraz VI Co 448/13. Ich wiarygodności i mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie dopatrywał się okoliczności, dla których miałby czynić to z urzędu.

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy oddalił wnioski powodów o dopuszczenie dowodów z zeznań świadka J. B. i opinii biegłego na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. albowiem istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Następnie Sąd wskazał, że podstawą prawną żądania powodów był przepis art. 840 § 1 i 2 k.p.c., którego treść przypomniał. W związku z powyższym Sąd I instancji stwierdził, iż zdarzeniami powodującymi wygaśnięcie zobowiązania po powstaniu tytułu egzekucyjnego mogą być między innymi: wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, - zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia, przelew powodujący zmianę wierzyciela (art. 509 k.c.), przejęcie długu powodujące zmianę dłużnika (art. 519 k.c.) i następcza niemożliwość świadczenia (art. 475 k.c.). Zdarzenia powodujące z kolei niemożliwość egzekwowania zobowiązania to: przedawnienie roszczenia, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty, prolongata terminu spełnienia świadczenia udzielona dłużnikowi przez wierzyciela i skorzystanie przez dłużnika z zarzutu zatrzymania.

Następnie Sąd wskazał, że w myśl art. 213 § 2 k.p.c. jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie zachodziły przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego. Okoliczności sprawy dotyczące cesji wierzytelności z umowy kredytu, jak również te niezbędne do oceny uznania powództwa były bezsporne. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa w części było skuteczne oraz nie budziło wątpliwości.

Ponadto jak wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwany sprzedał wierzytelność wynikającą z umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 15 lutego 2005 r., tym samym po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, nastąpiło zdarzenie (cesja wierzytelności z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr (...) wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi na rzecz (...) z siedzibą we W.), wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane na rzecz pozwanego. Skoro zaś po powstaniu tytułu wykonawczego objętego żądaniem pozwu pozwany zbył stwierdzoną nim wierzytelność na rzecz innego podmiotu nie będącego bankiem, zobowiązanie to nie może być w oparciu

o przedmiotowy tytuł egzekwowane, co stanowi zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podstawę do pozbawienia tytułu, którym jest bankowy tytuł egzekucyjny.

Sąd I instancji zauważył, że pozwany przyznał, iż każdy z pozwanych dokonał na jego rzecz wpłat w kwotach po 8.841,11 złotych, z tym że w tym zakresie pozwany nie uznał powództwa. Jednak Sąd doszedł do przekonania, że spełnienia świadczenia przez każdego z powodów w kwotach po 8.841,11 złotych stanowi wykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., które prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania do wysokości spłaconego zadłużenia. Niewątpliwie jest to zdarzenie na podstawie którego skutecznie można domagać się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego do wysokości zadłużenia spłaconego po powstaniu tytułu wykonawczego.

Sąd uznał za zbędne odnoszenie się do pozostałych zarzutów wobec uwzględnienia powództwa.

Odnosząc się zaś do dokonanej przez stronę pozwaną modyfikacji uznania roszczenia i podniesionego w niej braku legitymacji do zwalczania całości tytułu wykonawczego przez każdego z powodów w części w jakiej dotyczy drugiego z nich, wskazać w pierwszej kolejności należy, że strona pozwana w zakresie swojego twierdzenia nie wskazała w jakiej części wierzytelność miałaby obciążać każdego

z powodów. Ponadto powodowie w zakresie wierzytelności wynikającej z umowy kredytu, którą zawarli oboje w trakcie trwania związku małżeńskiego, są dłużnikami solidarnymi i każdy z powodów domagał się w przedmiotowym procesie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego

z dnia 25 kwietnia 2013 roku na tych samych podstawach. Nie ulega również wątpliwości, że pozwany uznaje powództwo, co prawda w części, w stosunku do każdego z powodów na podstawie tożsamyh okoliczności – cesja wierzytelności. Biorąc powyższe pod uwagę, jak również treść art. 366 § 1 k.c. zgodnie z którym, kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników

zwalnia pozostałych (solidarność dłużników), Sąd doszedł do przekonania, że każdy z powodów w przedmiotowej sprawie legitymowany był, aby wystąpić z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25 kwietnia 2013 r. w całości, ze skutkiem do swojej osoby.

Nie ulega wątpliwości, że z treści art. 375 § 2 k.c. wynika, iż wyrok zapadły na korzyść jednego z dłużników solidarnych zwalnia współdłużników, jeżeli uwzględnią zarzuty, które są im wszystkim wspólne. Możliwe jest zatem, by wyrok zapadający na korzyść jednego z dłużników solidarnych zwalniał pozostałych współdłużników, a więc jeżeli wierzyciel po zapadnięciu na korzyść jednego z dłużników solidarnych wyroku uwzględniającego zarzuty wspólne wszystkim dłużnikom solidarnym pozwie któregoś z pozostałych współdłużników, to powództwo wierzyciela ulegnie oddaleniu. Gdy zaś wyrok, który ma na względzie art. 375 § 2 k.c., zapadnie po prawomocnym już zasądzeniu innego dłużnika solidarnego, zasądzony dłużnik może, powołując się na wspomniany wyrok, żądać pozbawienia wydanego w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach procesu w Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z wydanym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany bank, który zaskarżył wyrok częściowo w punkcie pierwszym co do kwoty 18.024,23 zł oraz w punktach drugim i trzecim. Apelujący zarzucił naruszenie przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 375 § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwą wykładnię i ustalenie, że dłużnik ma legitymację czynną co do pozbawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wykonalności także względem pozostałych dłużników wymienionych w tytule w sytuacji cesji oraz obrazę przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. przez jego niewłaściwą wykładnię i uznanie, że pozbawienie bankowego tytułu egzekucyjnego wykonalności jest możliwe w zakresie, w jakim wyegzekwowano już świadczenie objęte tytułem.

W związku z powyższymi zarzutami pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa co do wskazanej kwoty 18.024,23 względem każdego z dłużników z osobna oraz zniesienie wzajemne kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez stronę pozwaną zasługuje na uwzględnienie w zasadniczej większości, choć jeden z jej zarzutów nie jest trafny.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego i podjął trafne decyzje co do oddalenia wniosków dowodowych. Ustalony przebieg faktów Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje i przyjmuje za własny, wskazując na nieco odmienną ocenę prawną w zakresie kwoty 18.024,34 zł.

Rzeczywiście podstawę prawną dla zgłoszonego przez powodów roszczenia stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z tą regulacją dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Z utrwalonego piśmiennictwa i orzecznictwa sądowego wynika jednak jednoznacznie, iż w przypadku wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego. Analogicznie dzieje się w przypadku częściowego wyegzekwowania świadczenia w postępowaniu egzekucyjnym. Tytuł wykonawczy w tej części traci moc. Bowiem na tytule wykonawczym komornik czyni wzmiankę o wyegzekwowaniu części świadczenia (art. 816 § 1 kpc - po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach,

a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi). Z chwilą ukończenia postępowania egzekucyjnego wierzyciel zostaje pozbawiony prawa dysponowania tytułem wykonawczym, który zatrzymuje się w aktach. W sytuacji częściowego wyegzekwowania świadczenia, tytuł wykonawczy zwraca się wierzycielowi, zaznaczając jednocześnie w jakim zakresie świadczenie zostało wyegzekwowane.

Ponowna egzekucja w tym zakresie, tych samych środków jest zatem niemożliwa. Zwrot tytułu pozwala wierzycielowi ponownie wszcząć postępowanie, ale tylko w tej części świadczenia, która nie została wyegzekwowana, bowiem egzekucja części już wyegzekwowanej nie podlega ponownemu wykonaniu.

Zatem w zakresie, w jakim żądanie Fundacji, reprezentującej G. P. i M. P. dotyczy tytułu wykonawczego w części opiewającej na kwotę 18.024,23 zł, nie jest zasadne, bowiem taka kwota została już wyegzekwowana od obojga dłużników, a żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego jest możliwe dopóty, dopóki istnieje ten ostatni. Zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym, powoduje jego wygaśnięcie nawet częściowo. Wobec tego zasadnym było uwzględnienie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności stwierdzającego wierzytelność ponad tę kwotę, czyli w części uznanej przez wierzyciela. Słusznie też Sąd dokonał tego bez badania meritum sprawy i oddalił wnioski dowodowe, bo w tym zakresie tytuł wygasł, ewentualnie w tym zakresie przysługuje dłużnikom roszczenie o odszkodowanie.

Powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego

w całości lub w określonej jego części. Dłużnik zatem traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania. (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 r. , sygn. akt II CSK 679/13).

W związku z powyższym apelacja wierzyciela, co do naruszenia przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. okazała się uzasadniona co do wyegzekwowanej kwoty. Dłużnicy ponosili odpowiedzialność solidarną, zatem wyegzekwowane od nich kwoty mogą być zsumowane, co daje kwotę 18.024,23 zł i w tym zakresie tytuł nie podlega ponownemu wykonaniu, nie ma więc potrzeby pozbawiania go wykonalności.

Niesłuszny jest jednak zarzut dotyczący naruszenia przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 375 § 2 k.p.c. odnośnie kwestii legitymacji czynnej dłużników.

W tym zakresie na aprobatę zasługują rozważania Sądu Okręgowego. Jeśli istnieje potencjalna możliwość egzekwowania roszczenia z tytułu egzekucyjnego, wówczas każdy z dłużników solidarnych ma prawo żądania pozbawienia tytułu wykonalności. Rację ma Sąd I instancji, że niezależnie od tego jaką część świadczenia spełnił sam dłużnik, może powoływać się na okoliczności dotyczące innych dłużników solidarnych (np. na spełnienie części świadczenia przez innego dłużnika), bowiem są to zarzuty wspólne dla wszystkich. Jest to istota solidarności, która polega na traktowaniu dłużników tak jakby był to potencjalnie jeden podmiot. Dla wierzyciela nieistotne są natomiast wzajemne rozliczenia pomiędzy nimi, gdyż jest to już kwestia stosunku wewnętrznego i regresów. Tym samym trafne jest stanowisko co do tego, iż każdy z małżonków miał prawo żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie w jakim i on i jego współdłużnik świadczyli lub mieli wspólne zarzuty (np. dotyczące cesji).

Mając na uwadze powyższe, wyrok podlegał częściowej zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Taka zmiana oznaczała, że strona powodowa wygrała proces w 84 %, a przegrała w 16 %. W takim stosunku zostały też rozliczone koszty postępowania na podstawie art. 100 kpc. W I instancji zmniejszono kwotę zasądzoną od wierzyciela na rzecz Fundacji w punkcie drugim oraz należną do pobrania od pozwanego, określoną w punkcie trzecim. Sąd Apelacyjny uznał również, że nie ma podstawy do zastosowania art. 101 i 102 k.p.c.

W dalszej części co do kosztów środek zaskarżenia podlegał oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Z uwagi na wygranie postępowania odwoławczego w części prawie połowy – wartość przedmiotu zaskarżenia określono na kwotę 40.109 zł, sąd II instancji orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Anna Strączyńska SSA Katarzyna Polańska-Farion SSA Marzena Konsek-Bitkowska